Projekt z dnia 21 maja 2009 r.

Ustawa

z dnia 2009 r.

o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1.

W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2008 r. Nr 73, poz. 443, Nr 130, poz. 829 i Nr 180, poz. 1112) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynności doradztwa podatkowego obejmują:

1) udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami;

2) prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie;

3) sporządzanie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, zeznań i deklaracji podatkowych lub udzielanie im pomocy w tym zakresie;

4) reprezentowanie podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach wymienionych w pkt 1.”;

2) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) biegli rewidenci, z wyłączeniem czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4.”;

3) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmioty wymienione w ust. 1 pkt 1-3 wykonują doradztwo podatkowe wyłącznie przez doradców podatkowych, radców prawnych lub biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach. Przepis art. 3 pkt 3 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na listę doradców podatkowych wpisuje się również osoby fizyczne, których kwalifikacje do wykonywania zawodu doradcy podatkowego zostały uznane na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania

---

[1)] Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

[2)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394), zwanej dalej „ustawą o uznawaniu kwalifikacji”, jeżeli:

1) spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3;

2) wystąpią z wnioskiem o wpis na listę, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o uznaniu kwalifikacji wydanej na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o uznawaniu kwalifikacji.”;

5) w art. 7:

a) w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej,”;

b) w ust. 4 uchyla się pkt 2a;

c) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kopię decyzji wydanej na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o uznawaniu kwalifikacji;”;

6) w art. 10:

a) w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. b i lit. c;

b) w ust. 1a uchyla się pkt 3a;

c) uchyla się ust. 4;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych prowadzi rejestr osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, zwany dalej „rejestrem”.

2. Wpis dokonywany jest na wniosek osoby prawnej spełniającej warunki, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 albo pkt 3. Obowiązek złożenia wniosku ciąży na organie zarządzającym osoby prawnej.

3. Wniosek osoby prawnej o dokonanie wpisu w rejestrze zawiera:

1) pełną i skróconą firmę (nazwę) osoby prawnej, adres jej siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

2) formę organizacyjno-prawną;

3) nazwiska, imiona i adresy oraz numery identyfikacji podatkowej (NIP) lub inne numery służące identyfikacji dla celów podatkowych lub ubezpieczeń społecznych nadane w państwie pochodzenia wspólników (akcjonariuszy), członków zarządów oraz organów nadzoru spółek, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3;

4) nazwiska, imiona i adresy oraz numery identyfikacji podatkowej (NIP) lub inne numery służące identyfikacji dla celów podatkowych lub ubezpieczeń społecznych nadane w państwie pochodzenia członków organów zarządzających osób prawnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1;

5) odpis umowy spółki albo statutu;

6) aktualny wypis z właściwego rejestru sądowego.

4. Wpis w rejestrze zawiera następujące dane:
   1) numer i datę wpisu do rejestru;
   2) pełną i skróconą firmę (nazwę) osoby prawnej oraz adres jej siedziby.
5. Osoba prawna wpisana do rejestru jest obowiązana zawiadomić Krajową Radę Doradców Podatkowych o wszelkich zmianach danych określonych w ust. 3 pkt 1-4 oraz zmianach umowy spółki albo statutu w zakresie dotyczącym warunków określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 albo pkt 3, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian.
6. Krajowa Rada Doradców Podatkowych sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przez podmioty wpisane do rejestru warunków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lub pkt 3. Spełnienie warunków ustala się na podstawie aktualnego wypisu z właściwego rejestru sądowego lub odpisu umowy spółki bądź statutu.
7. Rejestr jest prowadzony w formie elektronicznej i jest dostępny na stronie internetowej Krajowej Rady Doradców Podatkowych.”;

8) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Krajowa Rada Doradców Podatkowych skreśla osobę prawną z rejestru:
   1) na jej wniosek;
   2) z urzędu albo na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych w przypadku:
      a) nieprzestrzegania warunków określonych w art. 4;
      b) naruszenia zasad i sposobu prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego, wbrew postanowieniom art. 38 ust. 3;
   3) z urzędu - w przypadku ustania osoby prawnej.”;

9) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych wydaje decyzję administracyjną o wpisie do rejestru, o odmowie dokonania wpisu do rejestru oraz o skreśleniu z rejestru. Decyzję podpisuje przewodniczący posiedzenia, na którym decyzja została podjęta.
2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.
3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”;

10) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych pobiera opłatę za dokonanie wpisu w rejestrze.
2. Krajowa Rada Doradców Podatkowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz termin jej uiszczenia, biorąc pod uwagę koszty postępowania administracyjnego oraz innych czynności związanych z prowadzeniem rejestru.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód Krajowej Izby Doradców Podatkowych.”;

11) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Egzamin jest sprawdzianem teoretycznego i praktycznego przygotowania kandydatów na doradców podatkowych, z następujących dziedzin:

1) źródła prawa i wykładnia prawa;

2) analiza podatkowa;

3) podstawy międzynarodowego oraz wspólnotowego prawa podatkowego;

4) materialne prawo podatkowe;

5) postępowanie przed organami administracji publicznej i sądami administracyjnymi oraz postępowanie egzekucyjne w administracji;

6) międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe prawo celne;

7) prawo dewizowe;

8) prawo karne skarbowe;

9) organizacja i funkcjonowanie administracji podatkowej i kontrola skarbowa;

10) rachunkowość;

11) ewidencja podatkowa i zasady prowadzenia ksiąg podatkowych;

12) przepisy o doradztwie podatkowym i etyka zawodowa.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 2 i ust. 3 stosuje się odpowiednio do:

1) osoby spełniającej warunek określony w art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.[3)]), posiadających 8-letni staż pracy w organach administracji podatkowej lub skarbowej,

2) funkcjonariusza celnego w służbie stałej posiadającego 8-letni staż służby w organach celnych.”;

12) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Egzamin na doradcę podatkowego przeprowadza Komisja Egzaminacyjna.

2. Komisja Egzaminacyjna składa się z sześćdziesięciu członków powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej powoływani są spośród osób, które nie były prawomocnie skazane za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego.

3. Komisja Egzaminacyjna składa się z:

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800, Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413, Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 171, poz. 1207 oraz z 2008 r. Nr 110, poz. 707 i Nr 209, poz. 1318.

1) dwudziestu przedstawicieli ministra właściwego do spraw finansów publicznych będących pracownikami Ministerstwa Finansów, organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej, mających co najmniej pięcioletnie doświadczenie w zakresie tworzenia lub stosowania przepisów prawa w co najmniej jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu na doradcę podatkowego;

2) dziesięciu sędziów delegowanych przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego spośród sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych;

3) dziesięciu pracowników naukowych lub naukowo-dydaktycznych posiadających wiedzę i doświadczenie w co najmniej jednej z dziedzin objętych zakresem tematycznym egzaminu, powoływanych po zasięgnięciu opinii placówki naukowej lub wyższej uczelni;

4) dwudziestu członków Krajowej Izby Doradców Podatkowych delegowanych przez Krajową Radę Doradców Podatkowych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje Przewodniczącego oraz Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej spośród jej członków. Sekretarz powoływany jest spośród członków Komisji Egzaminacyjnej będących pracownikami Ministerstwa Finansów.

5. Nie stanowi przeszkody do powołania Komisji Egzaminacyjnej:

1) nieoddelegowanie sędziów i członków Krajowej Izby Doradców Podatkowych do pracy w Komisji Egzaminacyjnej przez organy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4,

2) niezgłoszenie kandydatów, o których mowa w ust. 3 pkt 3, przez placówki naukowe lub wyższe uczelnie

- w terminie wyznaczonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

6. Kadencja Komisji Egzaminacyjnej trwa 4 lata. Komisja może działać do czasu powołania Komisji Egzaminacyjnej kolejnej kadencji, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia zakończenia kadencji.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje członka Komisji Egzaminacyjnej:

1) na jego wniosek;

2) z urzędu w przypadku:

a) prawomocnego skazania za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego,

b) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie przez niego funkcji członka Komisji Egzaminacyjnej,

c) utraty warunków, o których mowa w ust. 3, będących podstawą powołania członka Komisji Egzaminacyjnej, przy czym w przypadku osób wymienionych w ust. 3 pkt 2 i 4 za utratę warunków nie uważa się cofnięcia delegacji,

d) niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków członka Komisji Egzaminacyjnej, z tym że odwołanie członka Komisji, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 następuje za zgodą Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, a odwołanie członka Komisji, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, następuje za zgodą Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może odwołać członka Komisji Egzaminacyjnej, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, na uzasadniony wniosek Krajowej Rady Doradców Podatkowych; podstawę wniosku może stanowić w szczególności orzeczenie kary dyscyplinarnej wobec osoby będącej członkiem Komisji.

9. Członkostwo w Komisji Egzaminacyjnej wygasa w przypadku śmierci członka Komisji.

10. Kadencja osoby powołanej w miejsce członka Komisji Egzaminacyjnej, którego członkostwo ustało wskutek odwołania lub wygaśnięcia, kończy się wraz z upływem kadencji w Komisji Egzaminacyjnej.

11. Nie wstrzymuje prac Komisji Egzaminacyjnej:

    1) niestawiennictwo członka Komisji na posiedzeniu Komisji;

    2) odwołanie członka Komisji lub wygaśnięcie członkostwa w Komisji.

12. Komisja Egzaminacyjna ustala wykaz pytań i zadań egzaminacyjnych oraz podaje go do publicznej wiadomości.

13. Komisja Egzaminacyjna przeprowadza egzaminy w sześcioosobowych składach egzaminacyjnych.

14. Obsługę administracyjno - biurową Komisji Egzaminacyjnej zapewnia minister właściwy do spraw finansów publicznych.”;

13) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej kieruje jej pracami, a w szczególności wyznacza składy egzaminacyjne spośród członków Komisji oraz wyznacza przewodniczących tych składów. Osoby będące członkami składu egzaminacyjnego wybierają ze swego grona sekretarza składu egzaminacyjnego.

2. Do zadań Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej należy:

    1) organizacja egzaminu, a w szczególności sprawy finansowe związane z funkcjonowaniem Komisji Egzaminacyjnej;

    2) sprawowanie nadzoru nad obsługą administracyjno – biurową Komisji Egzaminacyjnej w imieniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Przewodniczącemu oraz Sekretarzowi Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie.

4. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach Komisji oraz zwrot kosztów podróży i noclegów.”;

14) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) termin składania wniosku o dopuszczenie do egzaminu i wykaz dokumentów składanych przez osoby ubiegające się o zakwalifikowanie do egzaminu, biorąc pod uwagę konieczność udokumentowania spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-3 i 5;

2) termin i sposób wnoszenia opłaty egzaminacyjnej oraz tryb dokonywania zwrotu opłaty, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej organizacji egzaminu na doradcę podatkowego;

3) wysokość wynagrodzeń Przewodniczącego i Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej, biorąc pod uwagę nakład ich pracy i zakres obowiązków;

4) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji Egzaminacyjnej za udział w posiedzeniach Komisji, przeprowadzanie egzaminów oraz przygotowanie projektów pytań i zadań egzaminacyjnych, biorąc pod uwagę zakres obowiązków poszczególnych członków Komisji;

5) szczegółowe zadania Komisji, Przewodniczącego Komisji, Sekretarza Komisji, przewodniczących i sekretarzy składów egzaminacyjnych oraz regulamin działania Komisji, biorąc w szczególności pod uwagę konieczność: zapewnienia sprawnej i prawidłowej organizacji egzaminu, precyzyjnego podziału zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach Komisji;

6) sposób organizowania i regulamin przeprowadzenia egzaminu sprawdzającego kwalifikacje kandydatów na doradców podatkowych, w tym szczegółowy tryb i sposób wyznaczania składów egzaminacyjnych, oceny egzaminów i jej weryfikacji, ustalania terminów egzaminów i ich zmiany oraz zestawów pytań i zadań egzaminacyjnych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia obiektywnego i sprawnego sposobu przeprowadzenia egzaminu;

7) szczegółowe warunki i tryb przysługującego członkom Komisji Egzaminacyjnej zwrotu kosztów podróży i noclegów, poniesionych w związku z udziałem w pracach Komisji.

15) w art. 27:

a) w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek lub jako uczestnik spółki niemającej osobowości prawnej;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Doradcy podatkowi mogą wykonywać swój zawód uczestnicząc w spółkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, pod warunkiem, że komplementariuszami w spółce komandytowej i spółce komandytowo – akcyjnej oraz wspólnikami w pozostałych spółkach są wyłącznie osoby, wymienione w art. 3.”;

16) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód może w szczególności być zatrudniony:

1) w samorządzie doradców podatkowych,

2) w charakterze pracownika naukowo – dydaktycznego, dydaktycznego lub naukowego.”;

17) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Doradca podatkowy wykonujący ten zawód może prowadzić działalność gospodarczą, jeżeli jej wykonywanie:

1) nie spowoduje konfliktu interesów i niezgodności pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności;

2) nie naruszy niezależności i bezstronności doradcy podatkowego;

3) nie stoi w sprzeczności z zasadami etyki zawodowej doradcy podatkowego.

2. Doradca podatkowy zobowiązany jest do pisemnego zawiadomienia Krajowej Rady Doradców Podatkowych o rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej wykraczającej poza zakres czynności określonych w art. 2 z podaniem rodzajów prowadzonej działalności oraz o wszelkich zmianach dotyczących zakresu tej działalności, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia jej prowadzenia.”;

18) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Nie może prowadzić spraw podatnika, płatnika i inkasenta doradca podatkowy, którego małżonek zatrudniony jest w organie podatkowym, organie celnym, organie kontroli skarbowej lub w Ministerstwie Finansów na stanowisku na którym wykonuje obowiązki w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć w sprawach związanych z ustalaniem lub określaniem zobowiązań podatkowych lub celnych lub poborem podatków lub ceł od tych podatników, płatników i inkasentów.”;

19) w art. 37 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej nie może być ograniczony w czasie.”;

20) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Doradca podatkowy przy wykonywaniu czynności zawodowych korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą.

2. Nadużycie wolności, o której mowa w ust. 1, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę lub zniesławienie strony lub jej pełnomocnika, świadka, biegłego albo tłumacza podlega wyłącznie odpowiedzialności dyscyplinarnej.”;

21) w art. 38:

a) ust. 1 uchyla się;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewidziane w zasadach etyki zawodowej zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego mają odpowiednie zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1.”;

22) w art. 41:

a) ust. 1 i ust. 2 otrzymują brzmienie:

„1. W postępowaniu przed organami administracji publicznej w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami, pełnomocnikiem podatnika, płatnika, inkasenta oraz osób, o których mowa w art. 2 ust. 1a, może być również doradca podatkowy.

2. Doradca podatkowy uprawniony jest do występowania w charakterze pełnomocnika w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych dotyczących spraw, o których mowa w ust. 1.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Doradca podatkowy może udzielić dalszego pełnomocnictwa (substytucji) innemu doradcy podatkowemu, adwokatowi lub radcy prawnemu.”;

23) w art. 41a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Doradców Podatkowych, określi, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie za czynności doradcy podatkowego w postępowaniu w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami, stanowiące podstawę do zasądzenia przez sąd kosztów zastępstwa prawnego, mając na względzie rodzaj i zawiłość sprawy oraz wymagany nakład pracy doradcy podatkowego.”;

24) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie wyrządzenia szkody przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, doradca podatkowy oraz osoby, z których pomocą czynności te wykonuje lub którym powierza ich wykonanie, ponoszą odpowiedzialność za szkodę na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.”;

25) po art. 44 dodaje się art. 44a i art. 44b w brzmieniu:

„Art. 44a. W przypadku gdy warunki i zakres ubezpieczenia zawartego przez osobę, o której mowa w art. 6 ust. 3 oraz art. 29 ustawy o uznawaniu kwalifikacji, w państwie, w którym wykonywały one czynności z zakresu doradztwa podatkowego, nie odpowiadają warunkom i zakresowi ubezpieczenia określonym w art. 44, osoba ta jest obowiązana zawrzeć umowę ubezpieczenia uzupełniającego.

Art. 44b.1. W przypadku niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 lub art. 44a, w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia tego obowiązku doradca podatkowy nie może wykonywać czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust.1.

2. Podmioty wskazane w art. 3, art. 4 ust. 1 i art. 27 ust. 1 pkt 1a zatrudniające doradców podatkowych, które nie dopełniły obowiązku ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 zdanie drugie, w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia tego obowiązku nie mogą wykonywać czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1.”;

26) w art. 46a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i art. 44a, są uprawnieni minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Krajowa Rada Doradców Podatkowych. Spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i art. 44a, ustala się na podstawie polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia, potwierdzającego zawarcie umowy tego ubezpieczenia, wystawionego przez zakład ubezpieczeń.”;

27) w art. 51 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) uchwalanie zasad etyki zawodowej, określających w szczególności:

a) podstawowe zasady obowiązujące doradcę podatkowego w związku z wykonywaniem zawodu,

b) zasady i sposób prowadzenia reklamy usług doradztwa podatkowego,

c) zasady stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych, w szczególności przez osoby podejmujące wykonywanie zawodu doradcy podatkowego po okresie niewykonywania zawodu przekraczającym 5 kolejnych lat,

d) zasady zachowania tajemnicy zawodowej,

e) zasady oceny prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 31, z uwzględnieniem zasad ochrony konkurencji,

f) kryteria oceny niezależności i bezstronności wykonywania zawodu doradcy podatkowego,

g) zasady zapobiegania konfliktom interesów,

h) zasady zapobiegania niedozwolonym relacjom między doradcami podatkowymi, a przedstawicielami władzy publicznej,

i) zasady relacji pomiędzy doradcami podatkowymi oraz pomiędzy doradcami podatkowymi, a organami samorządu zawodowego,

j) odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz uchwał organów samorządu zawodowego,”;

28) w art. 56 w ust. 2:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) podejmowanie decyzji w sprawach wpisu do rejestru, odmowy dokonania wpisu oraz skreślenia z rejestru;”,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) prowadzenie kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art. 44 i art. 44a, oraz sporządzanie sprawozdań w tym zakresie;”;

29) w art. 64 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i ust.1b w brzmieniu:

„1a. Doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną również za:

1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 7 i art. 30;

2) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego z naruszeniem zasad określonych w art. 31 ust.1;

3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1 i art. 44a, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46;

4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wbrew przepisom art. 44b ust. 1.

1b. Doradcy podatkowi wchodzący w skład zarządów spółek, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną również za:

1) nieprzestrzeganie obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 5;

2) naruszenie zasad, o których mowa w art. 38 ust. 3;

3) niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 zdanie 2, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46;

4) wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wbrew przepisom art. 44b ust. 2.";

30) uchyla się art. 82.

Art. 2.

W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.[4)]) w art. 33 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§3. Pełnomocnik dołącza do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis pełnomocnictwa. Adwokat, radca prawny, doradca podatkowy oraz rzecznik patentowy może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu pełnomocnictwa.".

Art. 3.

W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.[5)]) w art. 111d § 3 otrzymuje brzmienie:

„§3. Pełnomocnictwo do udziału w licytacji stwierdzone jest dokumentem z podpisem urzędowo lub notarialnie poświadczonym. Podpisy na pełnomocnictwach udzielonych przez państwowe jednostki organizacyjne lub jednostki samorządu terytorialnego oraz na pełnomocnictwach udzielonych adwokatom, radcom prawnym lub doradcom podatkowym nie wymagają poświadczenia.".

Art. 4.

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.[6)]) w art. 180 § 2 otrzymuje brzmienie:

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119, Nr 187, poz. 1381oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378.

„§2. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, doradcy podatkowego, lekarskiej lub dziennikarskiej mogą być przesłuchiwane co do faktów objętych tą tajemnicą tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu. W postępowaniu przygotowawczym w przedmiocie przesłuchania lub zezwolenia na przesłuchanie decyduje sąd, na posiedzeniu bez udziału stron, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty doręczenia wniosku prokuratora. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.[7)]) w art. 175 w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) doradcę podatkowego – w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami;”.

Art. 6.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych 30. dnia od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekaże Krajowej Radzie Doradców Podatkowych rejestr osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego wraz z dokumentacją dotyczącą podmiotów wpisanych do rejestru.
2. Do czasu przekazania Krajowej Radzie Doradców Podatkowych rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego wraz z dokumentacją dotyczącą podmiotów wpisanych do rejestru zadania Krajowej Rady Doradców Podatkowych określone w art. 14 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 oraz art. 16 i art. 18 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych pobiera opłatę za dokonanie wpisu do rejestru od podmiotów, wobec których wydał decyzję administracyjną o wpisie do rejestru; opłata ta stanowi dochód budżetu państwa.
3. Wraz z rejestrem osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych wnioski w sprawie wpisu bądź skreślenia z rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego nierozpatrzone przed dniem przekazania rejestru oraz zawiadomienia o zmianie danych w rejestrze osób prawnych uprawnionych do

---

[6)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903 oraz z 2008 r. Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 182, poz. 1133 i Nr 214, poz. 1344.

[7)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650 oraz z 2008 r. Nr 190, poz. 1171.

wykonywania doradztwa podatkowego zgłoszonych do dnia przekazania rejestru, co do których nie ogłoszono komunikatu w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7.

1. Podmiotom wpisanym do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Krajowa Rada Doradców Podatkowych nadaje numer wpisu w rejestrze począwszy od numeru 1, w kolejności odpowiadającej kolejności dokonanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wpisów do rejestru.
2. Na wniosek podmiotu wpisanego do rejestru Krajowa Rada Doradców Podatkowych wydaje zaświadczenie o nadanym temu podmiotowi numerze wpisu.

Art. 8.

1. Do doradców podatkowych, którzy zawiesili wykonywanie zawodu i nie zostali skreśleni z listy doradców podatkowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.
2. Osoba skreślona z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, może w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożyć do Krajowej Rady Doradców Podatkowych wniosek o ponowny wpis na listę doradców podatkowych. Do uzyskania wpisu konieczne jest spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-5 ustawy wymienionej w art. 1.
3. Do osoby skreślonej z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy, wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepis art. 10 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio.
4. W sprawach skreślenia z listy doradców podatkowych z przyczyny określonej w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 9.

1. Kadencja Komisji Egzaminacyjnej powołanej na podstawie ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy kończy się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Komisja Egzaminacyjna, o której mowa w ust. 1, może działać do czasu powołania Komisji Egzaminacyjnej na zasadach i w trybie wprowadzanych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia zakończenia kadencji.

3. Do powołania i odwoływania członków Komisji Egzaminacyjnej, o której mowa w ust. 1 w okresie, o którym mowa w ust. 2 stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10.

Do spraw wszczętych na podstawie art. 82 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art.11.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 26 i art. 41a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26 i art. 41a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2010 r.

Art. 12.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.